

PAJDÁK

2021/1

SPGŠ A ISŠ, MLADÁ BOLESLAV, NA
KARMELI

MŠ V DOBĚ KORONAVIRU

Opatření v MŠ

ŠKOLSTVÍ V ZAHRANIČÍ

Jak to chodí třeba na
Floridě?

ALTERNATIVNÍ ŠKOLSTVÍ

Školy hrou

Šéfredaktor: Lenka Hájková

Zástupce šéfredaktora: Tereza Kapias

Grafik: Michaela Kargerová

Korektor: Anežka Špísová

Redaktoři: Adéla Bednářová

Karin Hankeová

Michaela Hořáková

Natálie Jirsáková

Tereza Kožnarová

Sabina Körnerová

Magdalena Lomozová

Lucie Motáňová

Natálie Nývltová

My Hanh Phamová

Natalie Ritschelová

Nikola Škramovská

Michaela Šmídová

Tereza Vaistauerová

Alžběta Vašáková

Michaela Žofková

NA CO SE MŮŽETE TĚŠIT?

OBSAH

4-5

- Historie školství na našem území
- Jan Ámos Komenský
- Marie Terezie

6-7

Charakteristika a statistiky našeho oboru

8

Přijímací zkoušky a jejich hygienická opatření

9

Naše výuka

10

Jak nás vidí ostatní?

11

Jaká by měla být učitelka?

12

Pohled učitele na distanční výuku a aktivitu žáků

13-14

Domácí vzdělávání

15

Alternativní školství

16

Školství v zahraničí

17

Běžný den v MŠ

18

MŠ v době koronaviru

19-20

- Co by měl umět předškolák u zápisu?
- Duševní hygiena učitele

ŠLOVO ŠÉFREDAKTORA

Lenka Hájková

Vážené čtenářky, vážení čtenáři, rok se s rokem sešel a máme tu rok 2021. Přestože je doba taková, jaká je, máme tu pro Vás náš první časopis, Pajdák. Tento časopis se věnuje našemu oboru předškolní a mimoškolní pedagogiky a školství nejen v přítomnosti, ale i v historii a zahraničí. Jsme studentkami druhého ročníku Integrované střední školy Na Karmeli v Mladé Boleslavi, oboru předškolní a mimoškolní pedagogika. Naše škola nabízí ubytování v Domově mládeže, který je nedaleko školy. Na obědy se chodí do sousední SPŠ nebo do jídelny ANJA, která sídlí v budově školy. Škola nabízí maturitní i učební obory – maturitní: předškolní a mimoškolní pedagogika, obchodník a informační služby (tento obor se dělí na cestovní ruch a knihovnictví), učební: cukrář, pekař a aranžér (designer). Díky zájezdům do zahraničí, které škola pořádá, navštěvujeme několik nových zemí. Teď už Vám přejeme jen hezké čtení a zábavu.

HISTORIE ŠKOLSTVÍ NA NAŠEM ÚZEMÍ

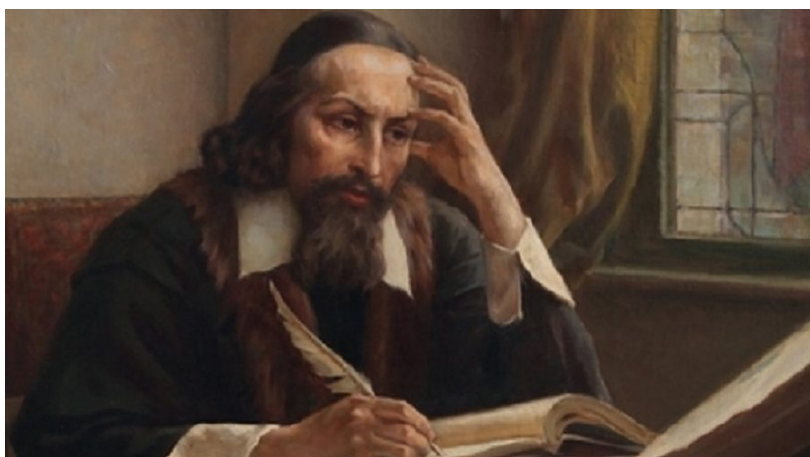
První školou na území Čech, jak uvádí legenda z Kosmovy kroniky, se stala latinská škola v Budči. Před Tereziánskou reformou v Čechách prakticky neexistoval organizovaný školní systém. Soukromá výchova byla určena pro bohaté a urozené vrstvy obyvatel. Školy se dělily na klášterní, ve kterých byly vychovávány jeptišky nebo mniši, a latinské, ve kterých se přednášely humanistické předměty. V dosahu farností vznikaly první školy, v menších vesnicích se objevily až v 18. století. Mnohé obce měly tzv. školu vandrovní, která se stěhovala spolu s učitelem. Ve městech školu vedl rektor, který řídil několik učitelů a pomocníků. Učilo se hlavně psaní, čtení, počítání a náboženství, ovšem bez jakéhokoliv řádu a bohužel i smyslu. Děti byly nuceny pamatovat si různé texty, aniž by jim rozuměly. Výuka probíhala převážně přes zimu, kdy nebylo zapotřebí práce na polích, i tak byla ale docházka slabá. Na venkově a v menších městech se zakládaly elementární školy. Školy triviální o jedné až dvou třídách byly zřizovány ve městech i vesnicích pro vyučování náboženství, čtení, psaní a počítání. Docházka dětí od 6 do 12 let byla povinná. Byla-li v místě fara, jednalo se o školu „farní“

Natálie Jirsáková

PO 2. SVĚTOVÉ VÁLCE

V poválečném vývoji československého školství se část politiků a pedagogických pracovníků zasazovala o obnovu prvorepublikové školní docházky. Levice se snažila využít politické atmosféry a usilovala o vytvoření jednotné školy. Po únorovém převratu vešel v platnost 1. září 1948 Zákon o základní úpravě jednotného školství. KSČ prosadila základní devítileté obecní vzdělání pro všechnu mládež ve věku od šesti do patnácti let. Tento zákon se zrušil a 24. dubna 1953 zaváděl povinnou jedenáctiletou školní docházku. V roce 1978 se zákon opět změnil na základní desetiletou docházku s tím, že žáci osmých tříd mohli odejít na střední školy či odborná učiliště. V červnu roku 1995 se školství opět změnilo již na podobu, kterou známe dnes.

Natálie Jirsáková

JAN ÁMOS KOMENSKÝ

JAK POHLÍŽEL NA PEDAGOGIKU?

Komenský na výchově další generace velmi lpěl, protože věděl, že právě na ní záleží budoucí daření se státu. I proto trval na tom, aby se i to nejméně nadané dítě vzdělávalo k poznání sama sebe a světa, mravnímu sebeovládání a k přiblížení se Bohu. K vzdělání se mohl mladý jedinec dostat pouze přes své rodiče a učitele, proto by měli být dobrým vzorem a dohlížet na správnou životosprávu. Jako první určil a definoval školní rok, školní týden a prázdniny. I přes dny volna a po ukončení studia zdůrazňoval, že vzdělávání nikdy nekončí, že se učíme celý život. Doporučoval po studiích cestovat po světě, získávat nové vědomosti a prohlubovat staré. Komenský byl odpůrcem fyzických trestů. Děti odmítal trestat za neznalost, ale při určitém porušení mravů fyzický trest připouštěl. Sám stanovil věkové kategorie vzdělávání. Co by se měly děti v určitém věku učit a jak dlouho by měla výuka trvat,

Tereza Vaistauerová

JAN ÁMOS KOMENSKÝ

ŽIVOTOPIS V KOSTCE

Jan Ámos Komenský se narodil 28. března 1592 u Uherského Brodu. Vyrůstal bez rodičů.

Produktivní věk Jana Amose Komenského byl vcelku spletitý. Během jeho života začala na českém území třicetiletá válka, což znamenalo, že všichni protestanti museli opustit Čechy, a nebo přestoupit na katolickou víru. Komenský si vybere cestu do exilu, a tak se přesouvá do polského Lešna, kde vzniká většina jeho stěžejních děl. Myšlenky o jeho vzdělávání se začínají pomaličku rozšiřovat. Získává několik pozvánek do zahraničí, které zprvu odmítá, ale po návštěvě Královské akademie v Anglii zjistí, že právě tak může své zkušenosti rychle a efektivně rozšiřovat, a tak další nabídky přijímá. Zbytek svého života stráví v Amsterdamu. Po dlouholetých zdravotních obtížích roku 1670 umírá.

Tereza Vaistauerová

MARIE TEREZIE

V tomto článku se dozvíte o školských reformách Marie Terezie z rodu Habsburků. Marie Terezie celým jménem Marie Terezie Valpurga Amálie Kristýna se narodila 13. května 1717 ve Vídni. Byla jedinou vládnoucí ženou na českém trůně. Tomuto období vlády se přezdívá osvícenský absolutismus.

Vše začalo 6. prosince roku 1774, kdy Marie Terezie zavedla všeobecnou vzdělávací povinnou školní docházku pro děti ve věkovém rozmezí 6-12 let. Školy byly rozděleny na tři skupiny - normální, hlavní a triviální. Normální školy byly v každé provincii, v každém kraji byla minimálně jedna hlavní škola a školy triviální byly v menších městech nebo ve vesnicích v dosahu kostela. V triviálních školách se vyučovalo podle tří základních předmětů takzvaného trivia čtení, psaní a počítání. Dále probíhala výuka náboženství a základy zemědělství, kde na výuku dohlížel farář.

Ve školách hlavních se vyučovaly triviální předměty a navíc také latina, kreslení, měřičství, dějepis, zeměpis a hospodářství. Vznikla základní pravidla pro vzdělávání a nový slabikář, který získal český překlad roku 1775. Větší školy byly mnohem lépe vybaveny, hůře na tom byly školy na venkově - školní budovy v ubohém stavu, často chyběla podlaha. Novinkou byla také povinná nedělní škola, která byla po odpolední mši pro mládež od 12 do 20 let. Obvykle trvala pouhých 60 minut, byla označována jako opakovací. Děti do ní chodily tak dlouho, dokud zameškanou látku ze školy nezvládly, což se prokazovalo zkouškou. V roce 1870 došlo ke zrušení nedělní školní docházky. Samotný učitel neměl jen jedno povolání, většinou si jen jako učitel přivydělával, ale jeho hlavní příjem vycházel z jeho řemesla.

Žactvo trpělo velkou nekázní, nechovalo k učitelům respekt, tělesné tresty byly na denním pořádku. Děti sedávaly za trest v tzv. oslovské lavici, trestalo se ale i lískovkou nebo klečením na hrachu.

Charakteristika našeho oboru

Chtěla bych Vás provést naším oborem, který se studuje čtyři roky a je zakončen maturitní zkouškou.

Jako studenti jsme vedeni k výchovné a vzdělávací práci a k zájmovým činnostem s dětmi a mládeží.

Naučíme se, jak u dětí rozvíjet rozumové, citové, tělesné a sociální předpoklady, jak dětem rozumět a komunikovat s nimi

K práci s dětmi potřebujeme mít znalosti a dovednosti z pedagogiky, psychologie a odborných předmětů, kterými jsou výtvarná, hudební, dramatická a tělesná výchova.

Součástí studia našeho oboru jsou povinné sportovní kurzy – turistický, plavecký a lyžařský. Práci s dětmi si vyzkoušíme na praxích, a to v mateřských školách nebo školních družinách.

Často se také připravují projekty a činnosti pro děti, které se učíme organizovat, řídit a vyhodnocovat.

Po ukončení studia se uplatníme především jako učitelé v mateřských školách, dále jako vychovatelé a ve školních družinách, školních klubech, internátech a domovech mládeže a jako pedagogové volného času.

Někteří mohou dále pokračovat ve studiu na vysokých nebo vyšších odborných školách podobného zaměření.

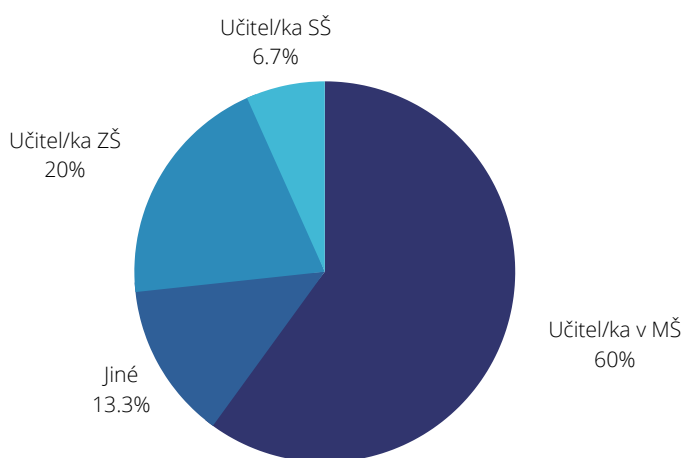
Alžběta Vašáková

STATISTIKY

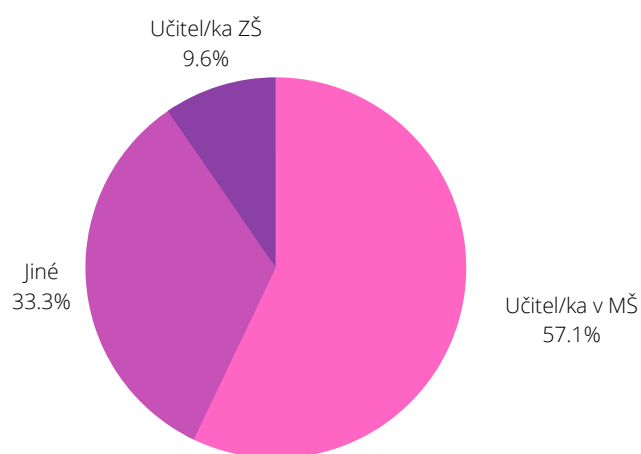
Co chceš dělat po škole?

Zeptaly jsme se spolužáků z ostatních ročníků, co by chtěly dělat po škole, a odpovědi jsme daly do grafů.

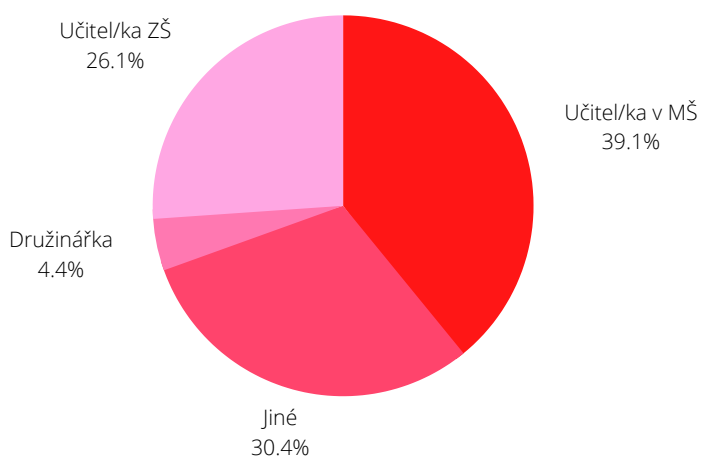
PG 1

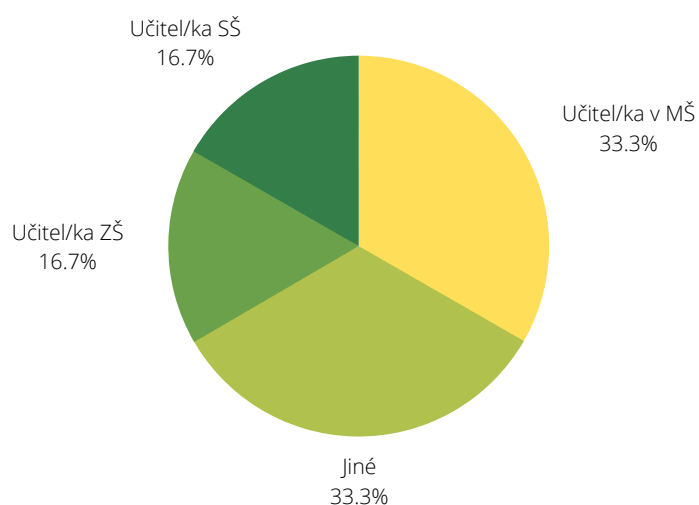
PG 2

PG 3

PG 4

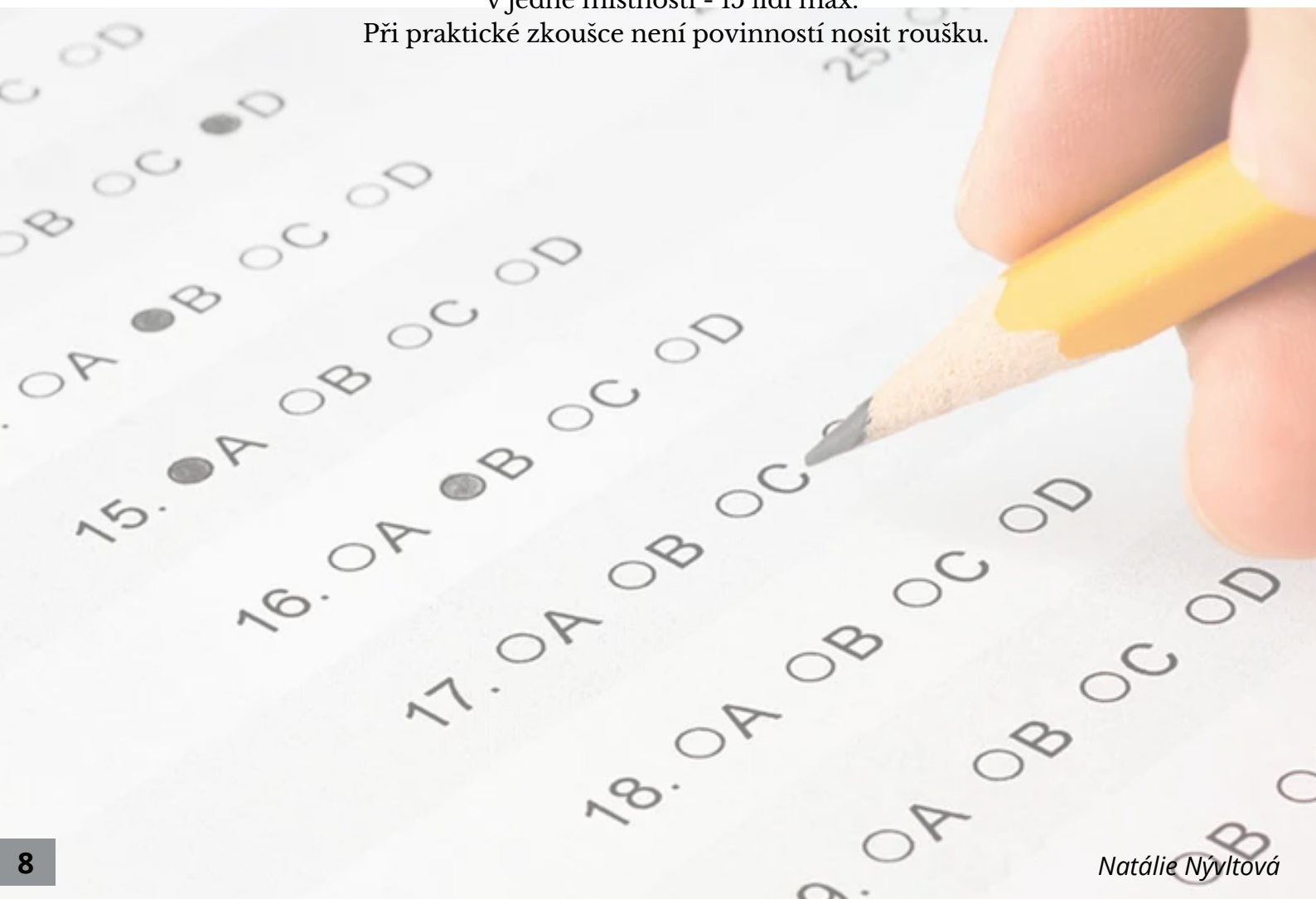

PŘIJÍMACÍ ZKOUŠKY A JEJICH HYGIENICKÁ OPATŘENÍ

V době koronaviru se přijímací zkoušky musí konat jednotně a pouze v řádném termínu. Zkouška se koná na škole, kterou jste si sami určili s pravidly určené školou a ministerstvem zdravotnictví, školství a výchovy. Během přijímacích zkoušek platí několik omezení - vstup do školy pouze uchazečům a odevzdání čestného prohlášení o bezinfekčnosti čestné prohlášení o bezinfekčnosti. Po celou dobu pobytu se ve škole je povinné nošení roušek. Na didaktické testy je stejný časový limit jako před pandemií. Při pobytu ve třídě platí správně nasazená rouška, v lavici sedí pouze jeden žák, s rozstupem dvou metrů.

Praktické zkoušky se konají s omezením počtem uchazečů v jedné místnosti - 15 lidí max.

Při praktické zkoušce není povinností nosit roušku.

NAŠE VÝUKA

V našem oboru se zejména zaměřujeme především na pedagogiku, psychologii a odborné předměty, ve kterých se učíme teorii nebo se vzděláváme formou hry.

Anglický jazyk nás provází celé 4 roky. Poté máme na výběr z dalších tří jazyků, kterými jsou německý, ruský a španělský jazyk. Každý žák si podle sebe zvolí jeden z nich již před nástupem do prvního ročníku. Tento druhý jazyk se učí po dobu tří let.

Specifikem středních pedagogických škol je výuka výchov. A to po praktické i teoretické stránce.

Učíme se na dva hudební nástroje, na klavír a kytaru. Učíme se hrát celé 4 roky, během kterých se naučíme nejen písně pro děti, ale i přednesové skladby.

S hudbou se také pojí každoroční školní akce „Karmel jde do Betléma“, kdy se tradičně před Vánoci sejdou všechny třídy oboru PG i s učiteli a společně hrají a zpívají v kostele pro širokou veřejnost.

Naše škola také pořádá vánoční soutěž „Karmel hledá talent“, která se odehrává v prostorné tělocvičně. Mohou se do ní přihlásit třídy i jednotlivci. Nejlépe zpracovaná vystoupení jsou řádně ohodnocena a videa, fotky zveřejněny na školních sociálních sítích.

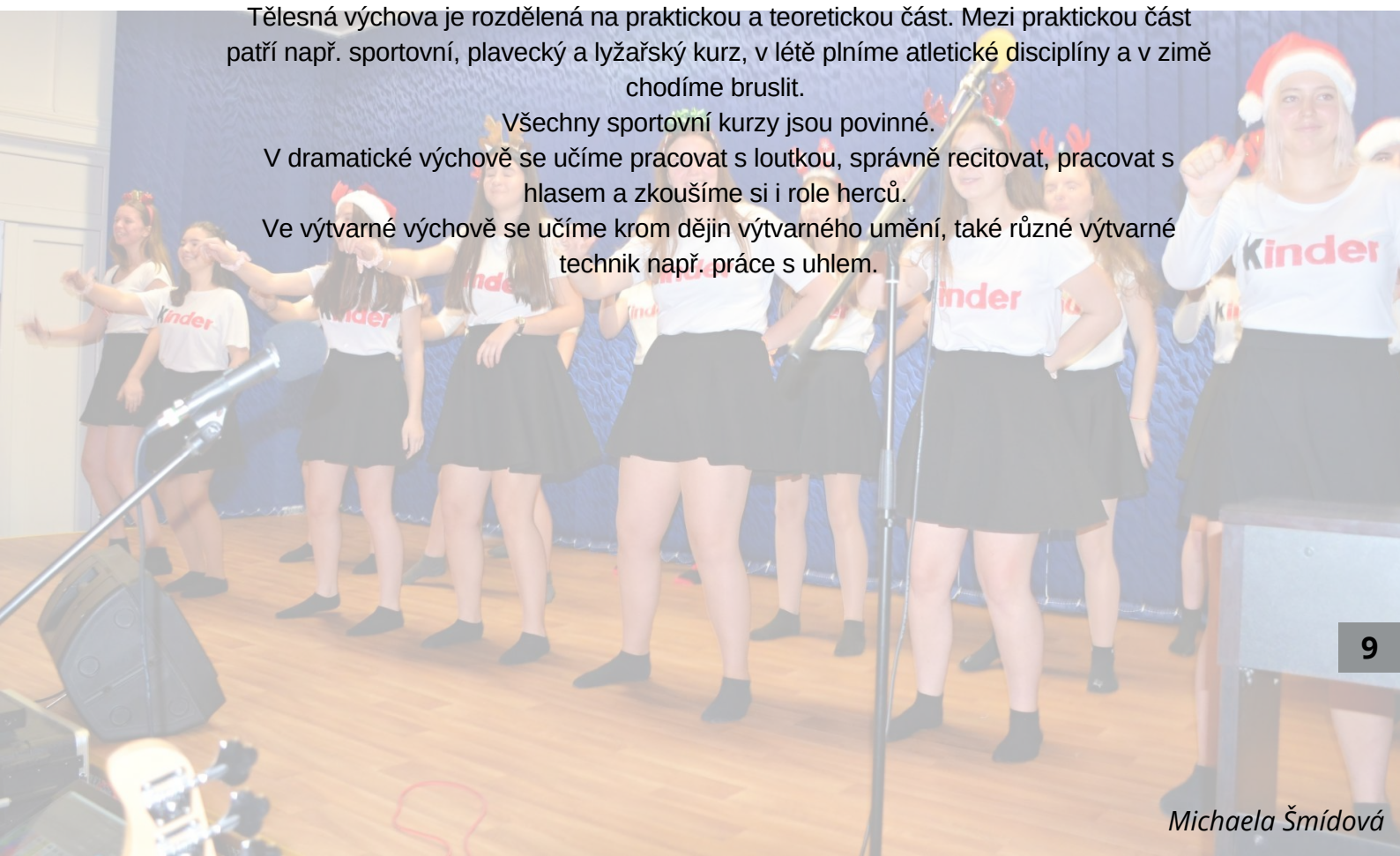
V závěrečném ročníku se připravuje absolventské představení s názvem „Muzikál z Karmelské střední“, kde studenti předvedou své hudební, divadelní a taneční dovednosti.

Tělesná výchova je rozdělená na praktickou a teoretickou část. Mezi praktickou část patří např. sportovní, plavecký a lyžařský kurz, v létě plníme atletické disciplíny a v zimě chodíme bruslit.

Všechny sportovní kurzy jsou povinné.

V dramatické výchově se učíme pracovat s loutkou, správně recitovat, pracovat s hlasem a zkusíme si i role herců.

Ve výtvarné výchově se učíme krom dějin výtvarného umění, také různé výtvarné techniky např. práce s uhlím.

JAK NÁS VIDÍ OSTATNÍ?

Každé povolání má své kladné stránky, ale i ty záporné. Povolání učitelky v mateřské školce bývá často bráno jako jednoduché povolání, jako něco, co by v podstatě zvládl každý člověk.

Představa

Maminka ráno vstane, odvede svoje dítě do MŠ a vyrazí do práce. Dítě si ve školce hraje, nají se, jde spát, jde na procházku, kreslí si obrázky, zatímco učitelky sedí opodál a vychutnávají si svou kávu. Učitelky jsou jen jako dozor, nehrají moc velkou roli, jen dohlíží na děti. Občas pomohou tam, kde je potřeba, ale nic velkého. Když dítě potřebuje pomoci se obléknout, když něco zničí, anebo když je na toaletě. Jsou to jen takové "tety" na hlídání. Je tomu skutečně tak? Proč lidé, kteří tuto práci nikdy nedělali, říkají takové věci? Proč mají potřebu shazovat, tak důležité povolání? My jako učitelky v mateřské školce, formujeme vaše/naše děti. My je připravujeme na to, co je čeká, a ještě to zvládneme formou hry.

Karin Hankeová

Realita

Představa rodičů, politiků a ostatních lidí na učitelky v mateřské školce je odlišná, avšak málo kdo ví, co to opravdu obnáší. Jde hlavně o psychickou a fyzickou sílu. Učitelky v mateřských školách učí věci, co by děti měli naučit rodiče (držení příboru, držení tužky, vázání tkaniček, zapínání knoflíků...). Učitelky v mateřských školách zodpovídají i za to nejmenší škrábnutí dítěte. Často zůstávají s dětmi kolikrát i po pracovní době, protože se rodiče nedohodli, kdo dítě vyzvedne. Vydají všechnu svou energii dětem ve školce a doma už nemusí mít tolik energie na své vlastní děti. Vždy se musí tvářit, že se nic neděje, i když to v osobním životě nemají lehké. Učitelky v mateřských školách se často musí setkávat s rodiči, kterým se nelíbí jejich způsob „výchovy“. Toto je jen zlomek toho, co učitelky v mateřských školách musí snášet. I přes to všechno by svou práci nevyměnily za nic na světě. Pro učitelky v mateřské školce je nejdůležitější dětský upřímný smích

Magdalena Lomozová

JAKÁ BY MĚLA BÝT UČITELKA?

Mnoho rodičů si myslí, že učitelky v mateřské škole jsou jen "chůvy", co jim na půl dne pohlídají dítě.

Jenomže realita je úplně jiná.

Učitelka v mateřské škole je často prvním dospělým člověkem, se kterým dítě přijde do styku, hned po rodinných příslušnících.

Proto je důležité, aby byla učitelka příkladem správného chování, aby děti vedla k učení, měla by je vést ke správnému rozhodování a ke zdravým návykům. Hlavně musí mít kladný vztah k dětem, umět je motivovat a naučit je spolupracovat s druhými lidmi.

Rozhodně by měla vědět o všem, co se ve třídě děje, měla by pomáhat udržovat přátelský, důvěrný vztah a příjemnou atmosféru mezi dětmi.

Musí být schopna dětem každý den předat nové znalosti, dovednosti a zkušenosti.

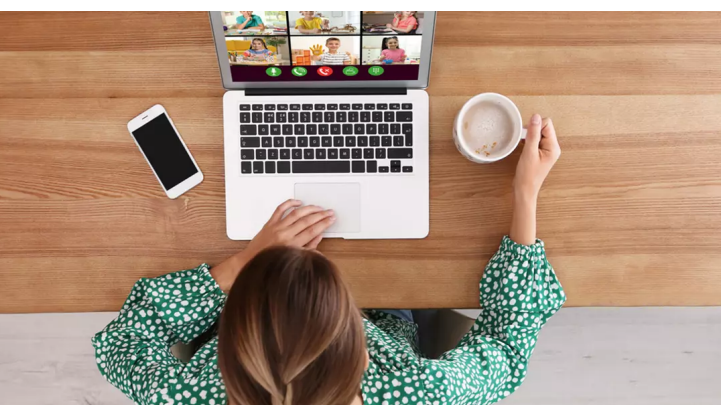
Vymýšlí různé aktivity, aby zaujala děti a zpestřila tím výuku.

Měla by brát ohled na individualitu každého dítěte.

POHLED UČITELE

na distanční výuku a aktivitu žáků

Když zmíníme výuku a činnost žáků, většinou jde především o pohled rodičů, nebo žáků samotných.

Všichni automaticky mluví o tom, že činnost jedinců na hodinách ovlivňuje především přístup učitele a způsob, jakým vyučuje. Také se velmi často setkáváme s tím, že minimální činnost a špatné výsledky žáka dává velká spousta lidí za vinu právě jeho vyučujícímu. Pojďme se ale podívat, jak to vidí samotní učitelé a jak to ve skutečnosti vlastně je. Začněme tedy u výuky. Vzpomeňme si, jak často slýcháváme, že učitelé nemají tak těžký úkol. Jen pár hodin mluvení denně a k tomu dobrý plat, no ne? Ale vše není tak snadné, jak se může na první pohled zdát. Každému z vyučujících zabírá spousta volného času už jen příprava na hodiny. Prezentace, látka, materiály všeho druhu. Každou hodinu se snaží naplánovat tak, aby žáky zaujala a lépe si zapamatovali látku. Ať se děje cokoli, v průběhu hodin se snaží být pozitivně naladěni a pomáhají desítkám žáků s jejich problémy. Když se konečně dostanou po dlouhém dni domů, opravují testy, zatímco by mohli trávit čas s přáteli nebo rodinou. Avšak zde se dostáváme k aktivitě žáků. I přes veškerou snahu se snad v každé třídě vždy najde jedinec, který naprosto nespolupracuje a tím stěžuje svým vyučujícím veškerou práci. V hodinách je totiž nejdůležitější udržení pozornosti, spolupráce a komunikace, a to mnohdy žákům chybí. Může se nám povést změnit jeho přístup k výuce, ale není to podmínkou. Přesto mají naši učitelé trpělivost i s takovými žáky a snaží se jim pomoci. Přestože naši učitelé nemají snadnou práci, dělají ji dobrovolně, jsou ochotní nám pomáhat, připravit nás na všechno co nás čeká a mají ocelové nervy. Budme vděční za jejich ochotu a pojďme jim vyjít vstříc.

DOMÁCÍ VZDĚLÁVÁNÍ

Věc, kterou většina z nás zná pouze z televize a málokdo s ním má osobní zkušenosti. Není se čemu divit. Od zavedení zákona v ČR o povolení individuálního vzdělávání z roku 2005 do roku 2016 domácím vzděláváním prošlo 8314 žáků. Což za skoro 10 let není mnoho.

Je to pravděpodobně tím, že ne každý rodič má kvalifikaci na to, vzdělávat své dítě sám (pro dítě prvního stupně stačí střední škola s maturitou, pro druhý stupeň je třeba už vysoká škola) a soukromí učitelé stojí poměrně dost peněz.

Když už mají rodiče prostředky nebo vzdělání k tomu, aby své děti mohli vzdělávat doma, stále nemají vyhráno. Rodiče musí navštívit spádovou školu a požádat ředitele školy o povolení. Musí předložit vyjádření psychologicko-pedagogické poradny a nejvyšší dosažené vzdělání rodičů. Ředitel potom usoudí, zda rodiče plní podmínky a povolí jim individuální vzdělávání. V případě že ne, dítě musí povinně nastoupit do školy.

Získané povolení ale neznamená, že rodiče budou děti učit doma podle sebe. Musí plnit Rámcový vzdělávací program (RVP) a dokonce i Školní vzdělávací program (ŠVP) dané školy. Takže žák domácího vzdělávání se učí to samé, co jeho vrstevníci ve škole. Nejméně dvakrát za školní rok se žák musí dostavit do školy na přezkoušení znalostí, které by měl mít. Dítě se také může účastnit školních akcí a výletů a může si půjčit učebnice, i když do školy pravidelně nedochází a učí se doma.

Teď jsme si vysvětlili, co to domácí neboli individuální vzdělávání vlastně je. Co jsou ale důvody toho, že rodiče chtějí, aby se jejich dítě vzdělávalo doma?

1. Přírozená forma učení - dítě nemusí sedět celý den v lavici, matematice se může učit např. při počítání triček co maminka vyžehlila, může se učit na zahradě, poznávat stromy, pozorovat, jak se mění v průběhu roku. Ukazuje to žákovi, proč se tyhle věci učí, že to má smysl, že je v životě potřebuje a dítě má pak i samo větší touhu poznávat = motivace

2. Individualita žáka - každý se učí jinak a různě rychle. Učivo se přizpůsobuje žákovi a není nutné u učiva zůstat dlouho, když učivu žák rozumí. Ne jako ve škole, kdy je třeba učivo probírat, dokud ho nepochopí všichni. A naopak když látka dítěti nejde, může jí věnovat více času bez zbytečného stresu.

3. Dítě se učí v rodinném a jemu přirozeném prostředí

Výhod a nevýhod bychom našly spoustu. Každý má na tento typ vzdělání svůj vlastní názor. Mnoho lidí je proti, protože si myslí, že dítě nezíská potřebnou morálku, disciplínu a v budoucnu může mít problémy se socializovat. Taky jsem si to myslela. Když se nad tím ale zamyslím, je to přece jenom na rodičích. Ti přece rozhodnou, jak přísný budou mít při vzdělávání režim. Dítě může docházet na zájmové kroužky - kde je plno vrstevníků a možnost socializace. Názor si na to můžeme udělat každý sám. Musíme ale uznat, že nějaké výhody to opravdu má. A je to i zajímavá moderní forma školství, nemyslíte?

Sabina Körnerová

ALTERNATIVNÍ ŠKOLSTVÍ

ALTERNATIVNÍ ŠKOLY JSOU NAZÝVÁNY JAKO ŠKOLY HROU. UČÍ SE ZDE JINÝMI METODAMI A ORGANIZACÍ VÝUKY, ALE MUSÍ SE ŘÍDIT RÁMCOVĚ VZDĚLÁVACÍM PROGRAMEM.

U nás existuje několik typů alternativ:

Prátelský vztah mezi učitelem a žákem,
pozitivně děti motivovat, podporovat jejich
kvality a originalitu· Co nejaktivnější zapojení
dítěte ve výuce- rozvoj komunikace·

Spolupráce s rodinou dítěte- učitel zná
možnosti pedagogiky a rodiče znají své děti·
Prostředí přizpůsobeno dětem- tak, aby na ty
bezpečné pomůcky dosáhly, dětská dekorace·

Slovní hodnocení

Přehled alternativ dostupných v naší republice:

- Waldorfská (MŠ, 1. i 2. Stupeň ZŠ, SŠ)
- Montessori (MŠ, 1. i 2. Stupeň ZŠ)
- Daltonská (MŠ, 1. i 2. Stupeň ZŠ, SŠ)
- Jenská (1. Stupeň ZŠ)
- Lesní/přírodní škola (MŠ, ZŠ)

Tyto reformní školy vznikaly
ve světě v 1. pol. 20. Stol.

WALDORFSKÁ

Podporuje všestranný rozvoj. Nechtějí, aby bylo dítě jednostranné. Dívky se učí betonovat, Chlapci zase háčkovat atd.

MONTESSORI

Učí děti samostatnosti a rozvíjí jeho poznatky a dovednosti (příprava svačiny)

DALTONSKÁ

Hlavní myšlenkou je domluva žáka s učitelem o harmonogramu práce. Žák se sám rozhoduje o své práci.

JENSKÁ

Založené na rozhovoru. Děti přijdou do školy a povídají si o svých zážitcích, pocitech a myšlenkách

ŠKOLSTVÍ V ZAHRANIČÍ

Do mateřské školy chodí převážně od 4 let, kam chodí po dobu 1 roku. Součástí základní školy je příprava, kterou navštěvují děti ve věku 5-6 letech. Poté začíná povinná školní docházka prvním stupněm (1. – 5. ročník), na který nastupují v 6 letech. Na prvním stupni začínají se základními předměty. Mají matematiku, anglický jazyk, přírodní vědy, tělesnou výchovu, výtvarnou výchovu, hudební výchovu a technologie. Po 5 letech prvního stupně nastupují na stupeň druhý, což je 6.-8. ročník, kde se učí další 3 roky. Jejich střední škola je něco jako třetí stupeň základní školy, tedy 9. – 12. ročník.

Zkoušky na střední školu se stále mění a jsou z jejich základních předmětů, což je matematika, anglický jazyk, přírodní vědy a dějepis. Na konci školního roku podstupují 4hodinové zkoušky z každého jazyka, aby zjistili, zda úspěšně projdou.

Střední školy mají několik oborů, které jim pomáhají získat certifikaci a nasměrovat je na správnou cestu zdravotnictvím, stavebnictvím, zemědělstvím, technologií, atd...

Co se týká vysoké školy, tak je to stejné jako u nás v ČR. Získávají různé tituly, jako například titul bakalářský, magisterský, atd...

Rozhovor se studentem z Floridy : Bradford Yates (17 let)

1. Na jaké střední škole aktuálně studuješ?

Fort White High School

2. V kolik hodin vám začíná výuka? Kolik hodin denně přibližně strávíte ve škole?

Ve škole začínáme v 9 hodin ráno a převážně končíme ve 3:25 odpoledne. Nejčastěji máme 8 hodin denně.

3. Jací jsou podle tebe vaši učitelé?

Ach, upřímně, učitelé u nás se čas od času mění, máme směs mladých a starších. Většina z nich už nějakou dobu učí, takže jsou docela přísní, ale někteří jsou rozliční.

4. Kdybys mohl, vybral bys pro sebe jinou školu?

Ne, mám rád svoji školu. Je docela dobrá, má různé možnosti a je to moje škola od doby, kdy jsem byl ve školce, takže zde plánuji i maturovat.

5. Jaké předměty máš nejradši a jaké naopak rád nemáš?

Já osobně miluji dějepis. Jen se učím o minulosti a o tom, co z lidí dělá lidi pokusem a omylem. Ale tělocvik je můj nejoblíbenější, jen chodit ven a hrát basketbal. Můj nejméně oblíbený předmět je matematika, nenávidím ji s vášní. Už se ani nesnažím a nikdy to nezvládnou, i když mi někdo řekne, jak se to dělá, vždy je to špatně.

6. Byly pro tebe přijímací zkoušky obtížné?

Přijímací zkoušky jsou docela snadné. Jsou předběžným testem, aby zjistili, co víme a nepočítají se proti nám.

7. Mohl bys obecně popsat svoji školu?

Moje škola je docela dobrá. Máme podporu, pro studenty je k dispozici několik programů a kurzů. Vždy se najde volitelný předmět nebo třída, která nás bude zajímat. Jídlo tady není úplně nejlepší, ale dá se to. Líbí se mi, že tu není nuda a máme spoustu akcí po celý rok, který je hezký.

Běžný den v MŠ

MATEŘSKÁ ŠKOLA MŠEŇÁČEK

Každá MŠ má povinnost vytvořit si vlastní Školní vzdělávací program, který je v souladu s Rámcovým vzdělávacím programem pro předškolní vzdělávání. Školní vzdělávací program je sestaven v obecné rovině, kde jsou společná témata pro všechny věkové kategorie. Učitelky vytváří pro třídu vlastní Třídní vzdělávací program, který slouží jako podklad pro denní program dětí.

Den začíná příchodem dětí do školky mezi 6:30 – 8:00. Vždy při příchodu do třídy dítě přijde za paní učitelkou, podá jí ruku a pozdraví. Děti mají v tuto chvíli čas hrát si s hračkami dle vlastní volby. Po 8:00 zapíšeme docházku dětí a kuchařkám nahlásíme jejich počet. Děti dále seznámíme s tím, co nás dnes čeká a potom máme asi 20 minut na to, se s dětmi rozcvičit, zahrát si nějaké protahovací hry a na závěr pustíme relaxační hudbu. Poté následuje hygiena: děti si dojdou na toaletu a umyjí si ruce, dbáme na řádné dodržení hygienických návyků. V 8:30 mají děti první svačinku.

Děti vedeme k samostatnosti (chodí si samy přidávat a pokud se stane nějaká nehoda, samy si ji uklidí, případně s naší pomocí). Děti také vedeme ke správným návykům, což znamená poprosit a poděkovat, sedět u stolu a drobit na tácek, správně používat příbor a nemluvit s plnou pusou. Po svačince si můžeme s dětmi zazpívat a zatancovat si na nějakou písničku nebo mohou jít tvořit. Celé dopoledne se snažíme s dětmi dělat činnosti, které je rozvíjí, ale jsou podané zábavnou formou, vzhledem k jejich věku. Před obědem vezmeme děti na vycházku. Přesuneme se s dětmi do šatny a snažíme se, aby se děti zvládly samy oblékat. Před tím, než vyjdeme ven je zkontrolujeme, zda jsou správně oblečené a nesmíme zapomenou reflexní vestičky, terčik a kapesníky. Paní učitelky si zkontrolují, zda mají telefon, protože ten je na vycházce velmi důležitý. Po návratu z vycházky, pošleme děti se převléknout, umýt si ruce, případně dojít si na toaletu, a čekáme na oběd.

Některé děti jdou po obědě domů, ostatní se převléknou do pyžámka, dojdou si na toaletu a pak už si lehnou do postýlky. Dětem přečteme pohádku, aby se jim krásně usínalo a spinkalo. Necháme je odpočívat do 14:00. Po probuzení jim vypomůžeme s převlékáním, česáním a hygienou. Ve 14:15 mají děti svačinku. Po svačince, pokud je hezké počasí, vezmeme děti na zahradu na prolézačky, pokud je však počasí špatné, zůstává se ve školce, kde si mohou hrát s hračkami, hrát hry nebo si malovat. S předškoláky bychom si měli udělat čas na rozvíjení znalostí, které jsou potřeba při nástupu do školy – počítání, barvy apod.

Tímto den pro paní učitelky ještě nekončí. Musí se podívat po třídě, zda jsou zavřená okna, uklizené pomůcky a zkontroluje koupelnu. Také může nazdobit třídu obrázky, které děti během dne namalovaly, zamkne třídu a připraví se na další skvělý den.

OPATŘENÍ V MŠ

MŠ V DOBĚ KORONAVIRU

Mateřská škola fungovala v omezeném provozu. Rodičům byl vstup do mateřské školy zakázán. Do areálu mohli pouze v rouškách a dvoumetrových rozestupech. U vstupu do mateřské školy byla dětem změřena teplota, podána dezinfekce a rodič musel každé pondělí učitelce předat čestné prohlášení o zdravotním stavu dítěte a jeho rodinných příslušníků. Dále byl zjišťován předběžný čas odchodu dítěte. Provozní zaměstnankyně, nebo učitelka dohlížely na převlečení dítěte a vložení roušky do uzavíratelného sáčku. Po vstupu do třídy si každé dítě muselo jít důkladně omýt ruce a opět dezinfikovat. Denní program nebyl MŠMT nijak omezen, pouze u stravy, učitelky "obsluhovaly" děti v gumových rukavicích. Dohlíželo se na větší hygienu, častější větrání a děti si nemohly nosit své vlastní hračky z domova. Učitelky se snažily s dětmi trávit co nejvíce času na čerstvém vzduchu. Probíhal také častější úklid a dezinfekce mateřské školy. V odpoledních hodinách učitelky "běhaly" jen mezi třídou, šatnou, vstupem a strojily, dohlížely a předávaly děti rodičům. U dětí, které mohly zůstat doma probíhala distanční výuka.

CO BY MĚL UMĚT PŘEDŠKOLÁK U ZÁPISU

Soustředění

Velmi důležité je soustředění. Alespoň chvíli by se dítě mělo umět soustředit na jednu věc i v rušném nebo hlučném prostředí.

Motorika

Umět zavázat tkaničky a umět rozpoznat geometrické tvary.

Pravolevá orientace

Kde je vpravo a kde vlevo – tohle je velmi dobré už spolehlivě ovládat.

Správný úchop tužky

Na to se dbá už v MŠ, ale je potřeba dohlédnout na to i doma.

Základní pravidla slušného chování

„Dobrý den, děkuji, prosím, na shledanou“ Toto by už měly mít v malíčku.

Výslovnost

Dítě by mělo zvládnout vyslovovat správně sykavky, R,Ř...

Barvy

Děti by měly už v předškolním věku znát barvy.

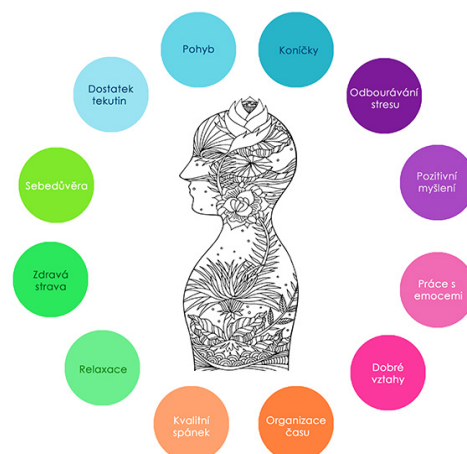
Časová orientace

Děti by měly mít orientaci o pojmech: „dnes“, „zítra“, „včera“.

Michaela Žofková

DUŠEVNÍ HYGIENA UČITELE

Učitelská profese je velmi podceňovaná. Na pedagogy jsou kladeny velmi vysoké nároky, očekává se, že učitelé budou dobře vychovávat a vzdělávat děti a budou jim oporou. Do práce učitele se promítají i vlastnosti daného učitele a životní postoj. Proto je velmi důležité mít dobrou psychickou pohodu.

CO VLASTNĚ DUŠEVNÍ HYGIENA JE?

Duševní hygiena neboli psychohygiena je soubor preventivních zásad, jejichž dodržování napomáhá duševnímu a tělesnému zdraví člověka.

Díky konkrétním technikám se člověk může naučit lépe snášet stresové situace. Poskytuje rady, jak být v duševní rovnováze, jak předejít psychickým obtížím nebo nás učí lépe zvládat obtíže a posílit naši duševní kondici.

Vyrovnaný člověk udržuje dobrou pracovní výkonnost a upevňuje funkce sociálních vztahů.

STRES A SYNDROM VYHOŘENÍ

Učitelé se dostávají často do stresových situací. Musí se umět rychle rozhodovat, být pohotoví, dávat na děti pozor, urovnávat spory mezi dětmi a trpělivě vysvětlovat znepokojeným rodičům, že vědí, co dělají, a že jsou skutečně kvalifikovaní pedagogové. Někdy těchto opakujících se situací může být až moc. Najednou se pedagog může cítit beznadějně a vyčerpaně. Nadšení z práce postupně mizí, nic nejde podle plánu, učitel začne vnímat dítě negativně, je znechucený prací, dělá jen to nejnnutnější. Dostaví se psychosomatické potíže a v poslední fázi nastává tzv. syndrom vyhoření = úplné vyčerpání.

Právě proto je velmi podstatné relaxovat, uvědomit si, že je v pořádku, když se nám něco nepovede. Je důležité si udělat čas pro sebe, jít do přírody, odreagovat se s přáteli, zasportovat si, a tím přijít na jiné myšlenky. Člověk by měl umět přijmout sám sebe, poučit se z chyb a neustále na sobě pracovat.

Každá práce je náročná, a to i ta s dětmi. Nevěřme mýtům, co se o učitelích povídá. Uvědomme si, že učitelé jsou také jen lidé, kteří mají někdy špatné dny a práce jim nejde tak, jak by si představovali.

OBECNÉ ZÁSADY

Tělesné
životospráva (spánek, cvičení, odpočinek, výživa)

Duševní
sebezpoznání, objektivní sebehodnocení, seberealizace, vyrovnané vztahy mezi lidmi

Tereza Kožnarová

2021

PG2A

SPGŠ A ISS, MLADÁ BOLESLAV, NA KARMELI